

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2021-2022

6 JULI 2022

HOORZITTING

Duaal leren: toelichting door Tracé Brussel vzw

SAMENVATTEND VERSLAG

**uitgebracht namens de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw
door mevrouw Khadija ZAMOURI**

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: de heer Gilles Verstraeten, voorzitter, de heer Fouad Ahidar, mevrouw Soetkin Hoessen, mevrouw Khadija Zamouri

Ander lid: mevrouw Bianca Debaets

Verontschuldigd: de heer Arnaud Verstraete

Dames en heren,

Op woensdag 6 juli 2022 organiseerde de Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw een hoorzitting over 'Duaal leren'. De heer Vincent Verrydt zal namens Tracé Brussel vzw dit onderwerp toelichten.

Mevrouw Khadija Zamouri wordt aangeduid als verslaggever.

1. Toelichting door de heer Vincent Verrydt, teamleider onderwijs (arbeidsmarkt)

1.1. Wat doet Tracé Brussel?

Wat Tracé Brussel doet, tracht de spreker samen te vatten in 5 woorden: begeleiden, verenigen, informeren, adviseren en innoveren.

Begeleiden wordt gedaan in de Brusselse werkwinkels en de Brusselse leerwinkels waar Brusselaars worden geïnformeerd en geadviseerd over verschillende leermogelijkheden. In de Brusselse werkwinkels worden Brusselaars begeleid naar een job.

Verenigen, netwerken en informatie overdragen, zijn kernbegrippen binnen Tracé Brussel. Dit gebeurt zowel op regionaal, lokaal en sectoraal niveau. Hiervoor wordt samengewerkt met partners.

Tracé Brussel informeert over belangrijk beleidsnieuws via haar nieuwsbrief die elke week verschijnt.

Als adviesbureau sociale economie bv. adviseert Tracé Brussel organisaties uit de sociale economie en worden organisaties ondersteund bij het opstellen van erkennings- en financieringsdossiers.

Tracé Brussel zet mee zijn schouders onder vernieuwende initiatieven in de sector, in samenspraak met verschillende partners.

1.2. Situering duaal leren

In het Vlaams Regeerakkoord van 2014 staat: "zowel bij dep. Onderwijs & Vorming als bij dep. Werk en Sociale Economie creëren we een geïntegreerd duaal stelsel van leren en werken, dat beleidsmatig en maatschappelijk als gelijkwaardig wordt beschouwd met alle andere vormen van secundair onderwijs en dat perspectief biedt voor jongeren én ondernemers."

Er is een belangrijk verschil tussen 'leren en werken' en 'duaal leren'. Bij 'leren en werken' gaat het over leren op de school, toepassen op de werkvloer. 'Duaal leren' is leren op school en oefenen op de werkvloer. Leren en werken gaat stilaan over in het systeem 'duaal leren'.

Het project 'Schoolbank op de werkplek (SODW)' startte in 2016. In Brussel nam toen enkel Syntra Brussel hieraan deel met de opleiding 'elektrische installaties'.

Het Vlaams decreet betreffende duaal leren en de aanloopfase werd goedgekeurd in maart 2018 en trad in september 2019 in werking.

De uitrol van duaal leren loopt gelijk met de modernisering van het secundair onderwijs.

Vanaf schooljaar 2025-2026 is de concordantie afgerond en bestaat ‘leren en werken’ niet langer meer en moet alles geïntegreerd zijn in het systeem ‘duaal leren’.

	2021-2022	2022-2023	2023-2024	2024-2025	2025-2026
Opleidingen I&w ingeschaald als 2e graad	Concordanties melden	Opleidingen geschrapd			
Opleidingen I&w ingeschaald als 3e graad		Concordanties melden			
Opleidingen I&w ingeschaald als 5e-n-5e				Concordanties melden	Opleidingen geschrapd

Sinds er werd gesproken over duaal leren, werden er verschillende onderzoeken uitgevoerd. Het meest recente onderzoek is: *Wie kiest voor duaal leren?* van Kristof De Witte, Dieter Verhaest, Willem De Cort (2021). Tijdens een uiteenzetting van dit onderzoek kwam de kritiek dat er weinig participatie was van Brusselse scholen. Vandaar dat beslist werd Brusselse scholen te contacteren.

Andere studies zijn de *Metastudie: duaal leren in Vlaanderen*. Focus op ondernemingen en de werkplek component van Lieve Lembrechts An en Katrien Sodermans (2021) en *Duaal leren in Vlaanderen: Kansen en gevaren* van Dieter Verhaest, Katleen De Rick, et al. (2018).

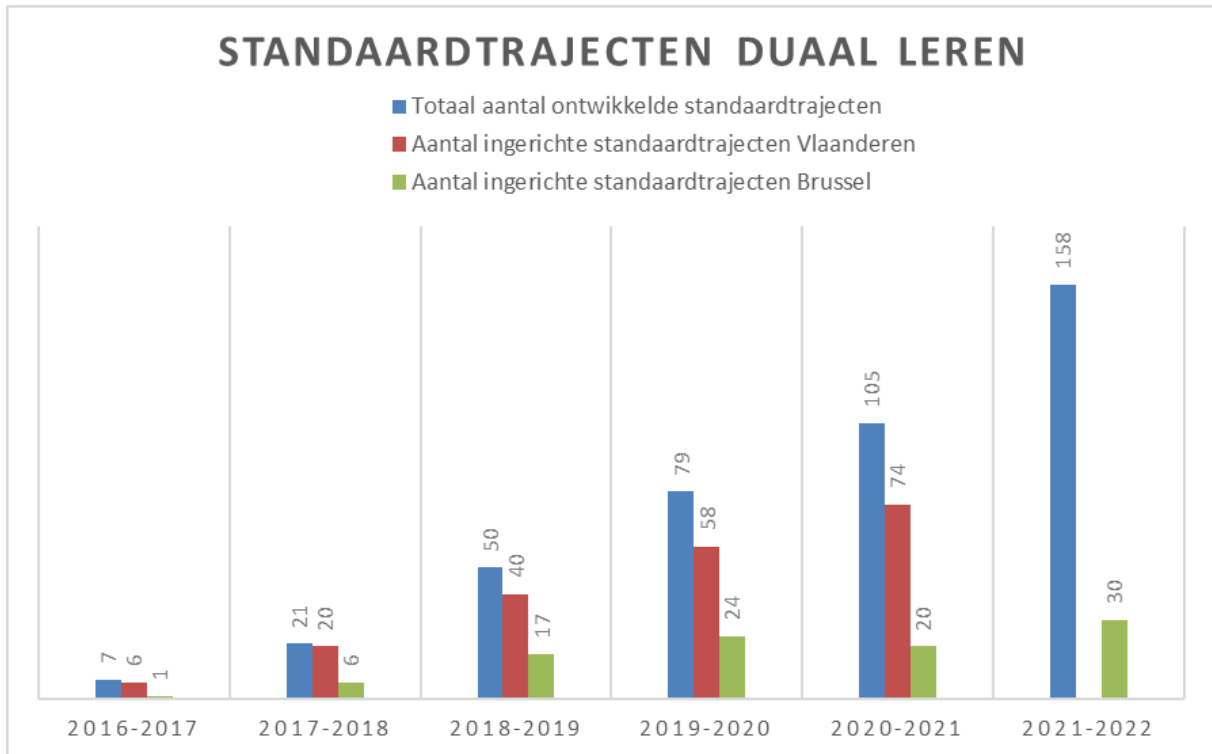
Enkele conclusies uit deze onderzoeken zijn: communiceer op tijd, op maat, duidelijk en positief over duaal leren. Zorg voor voldoende ondersteuning van en communicatie tussen alle betrokkenen: (kwetsbare) leerlingen, leerkrachten, mentoren, KMO's, ouders, etc...

Zorg voor een voldoende groot en gevarieerd onderwijsaanbod en aanbod aan leerwerkplekken.

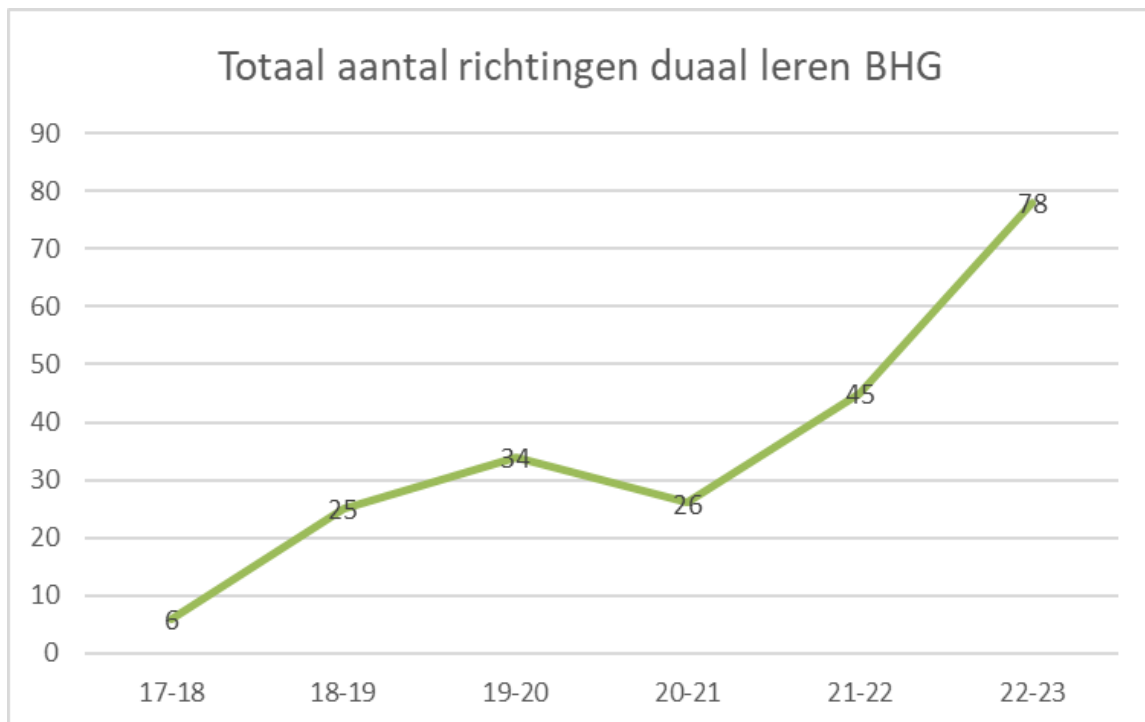
Beleidsbeslissingen moeten rekening houden met de reële Belgische context en helder vertaald worden naar alle betrokken actoren.

Wetenschappelijk onderzoek naar specificiteit in Brussel ontbreekt. Er wordt wel geprobeerd hier iets aan te doen.

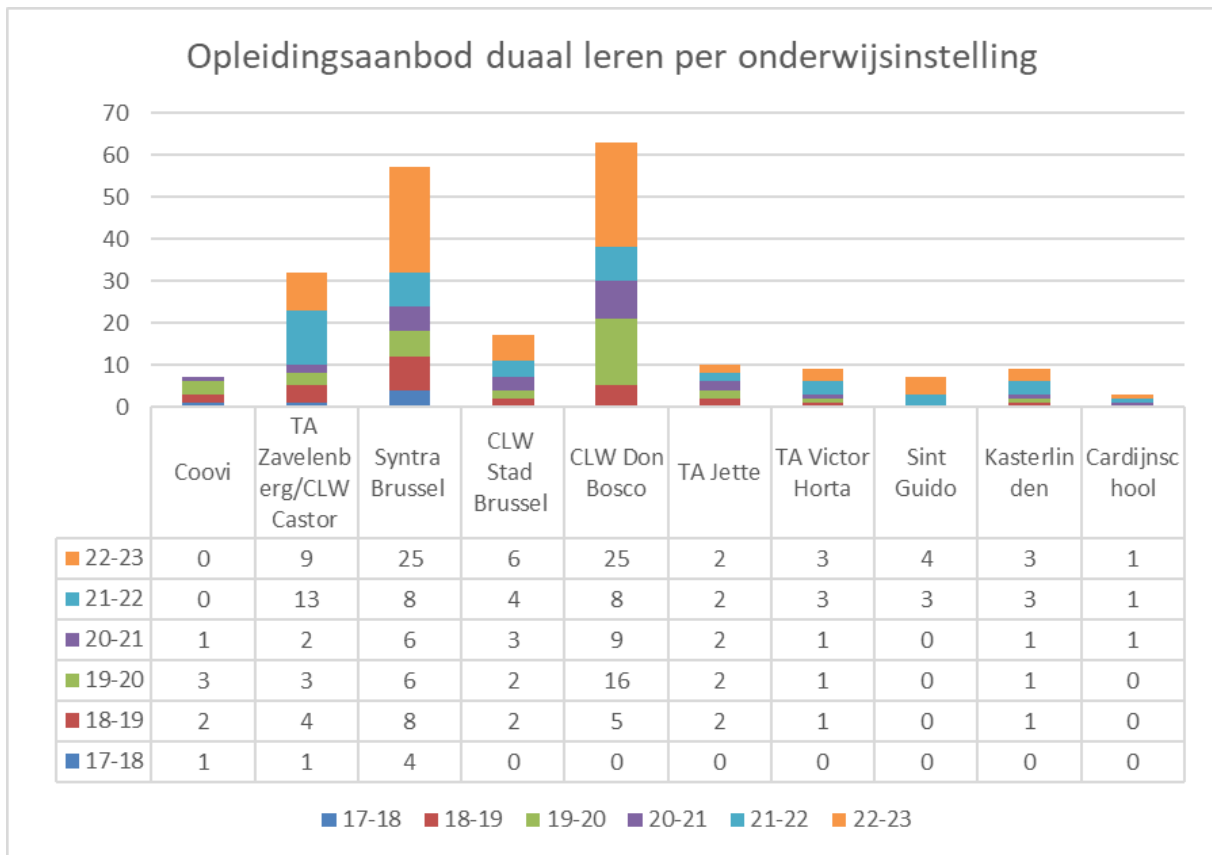
De volgende grafiek geeft een overzicht van de beschikbare standaardtrajecten versus aanbod, in Vlaanderen en in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Onderstaande grafiek geeft de richtingen en scholen weer die duaal leren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aanbieden. In het schooljaar 2021-2022 werden er 45 studierichtingen aangeboden. Voor volgend schooljaar zijn dit er 78. Het is geen garantie dat al deze studierichtingen gekozen zullen worden.

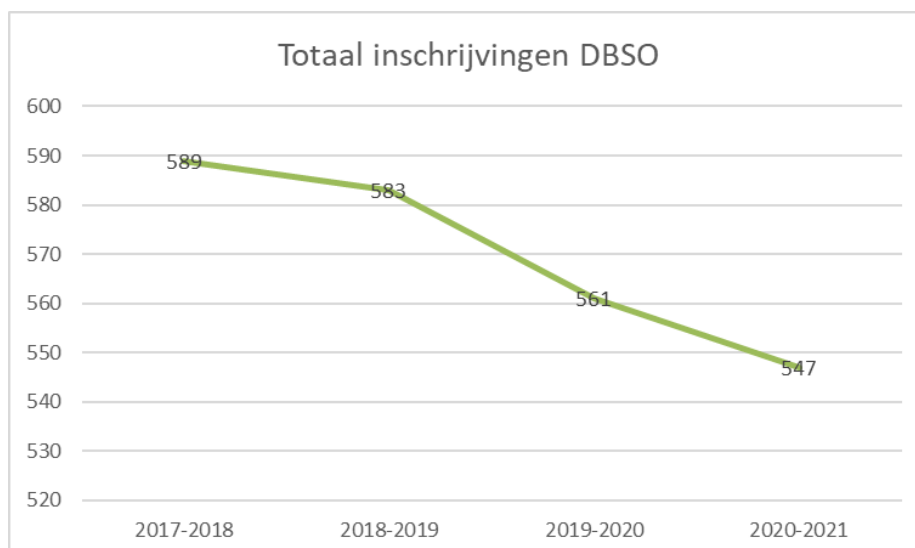

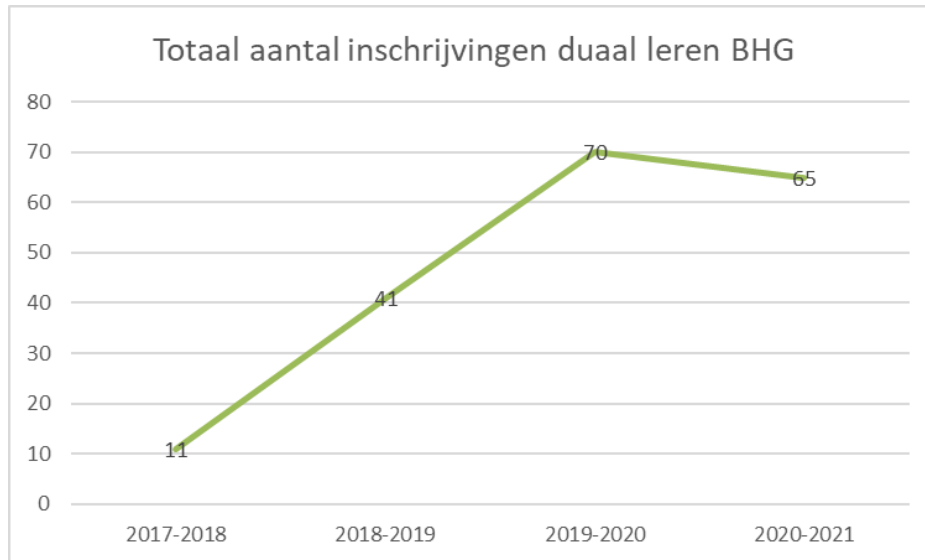
Hieronder is een overzicht terug te vinden van scholen die een opleiding duaal leren aanbieden. Voor het schooljaar 2022-2023 zullen 9 scholen 78 opleidingen duaal leren aanbieden.

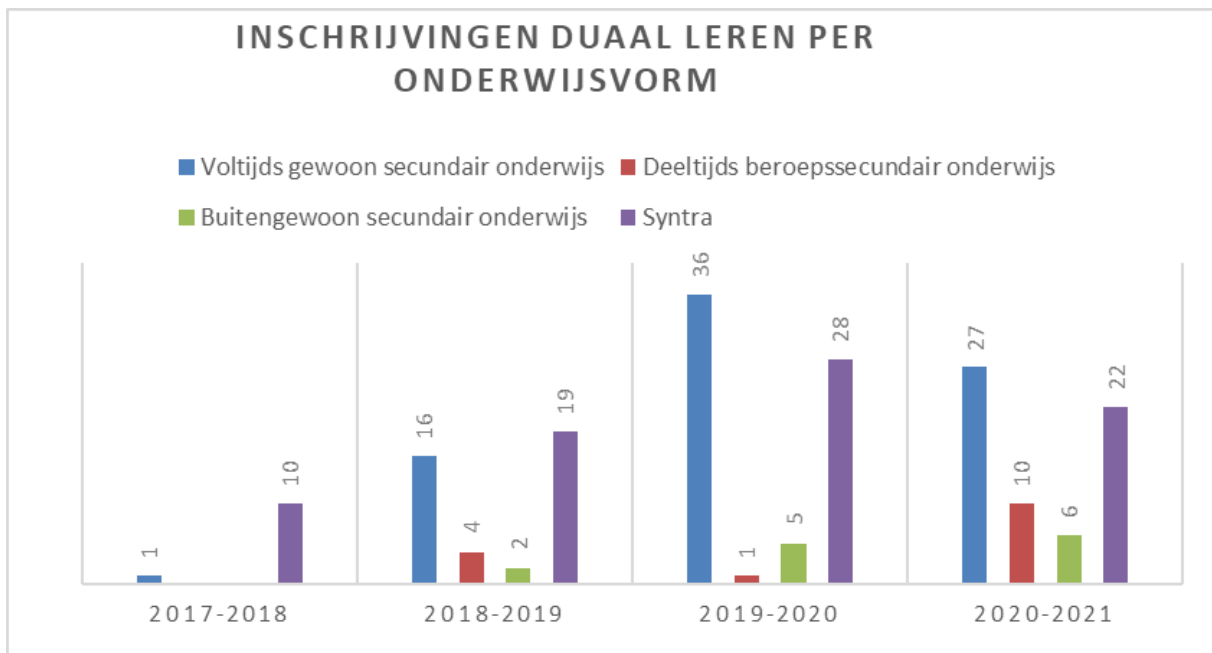
De evolutie van de inschrijvingen in alternerend leren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is terug te vinden in volgende grafieken. De inschrijvingen in DBSO (Deeltijds Beroepssecundair Onderwijs) zal worden afgebouwd, omdat het wordt vervangen door duaal leren.

Er wordt verwacht dat de cijfers voor duaal leren gaan stijgen. De vraag is hoeveel leerlingen, die nu de opleiding leren en werken volgen, zullen overschakelen naar duaal leren.

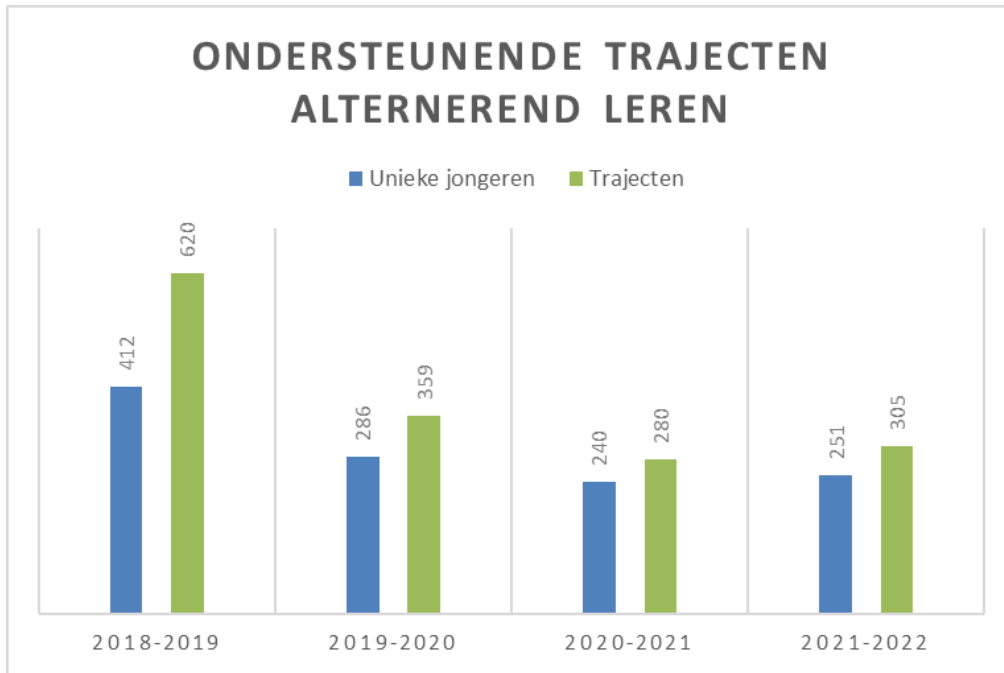

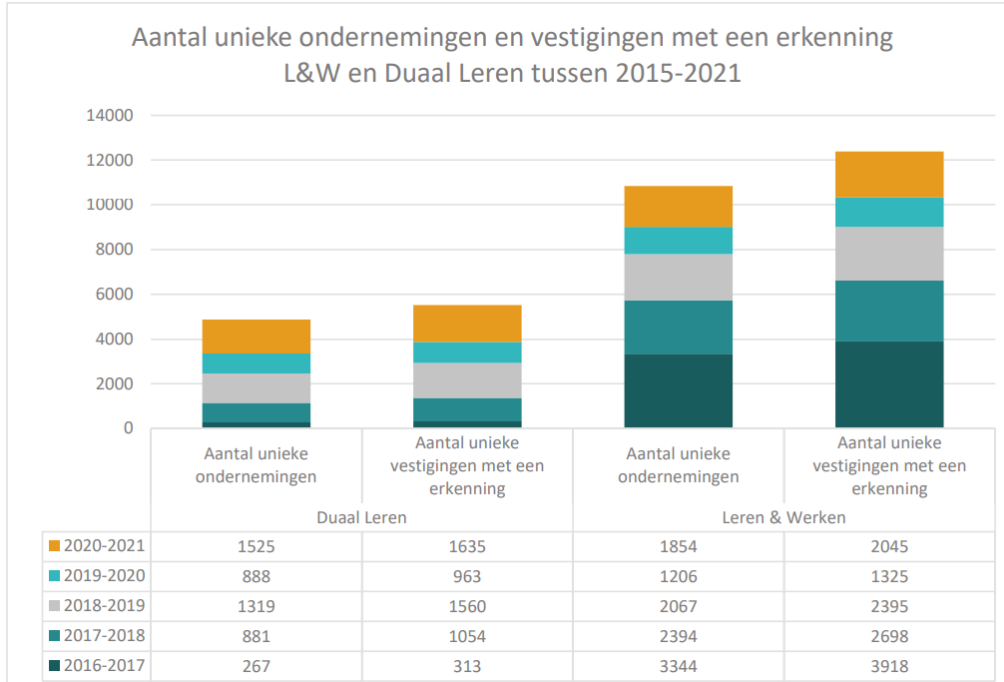
Bijgevoegde grafiek geeft het aantal inschrijvingen per onderwijsvorm aan.

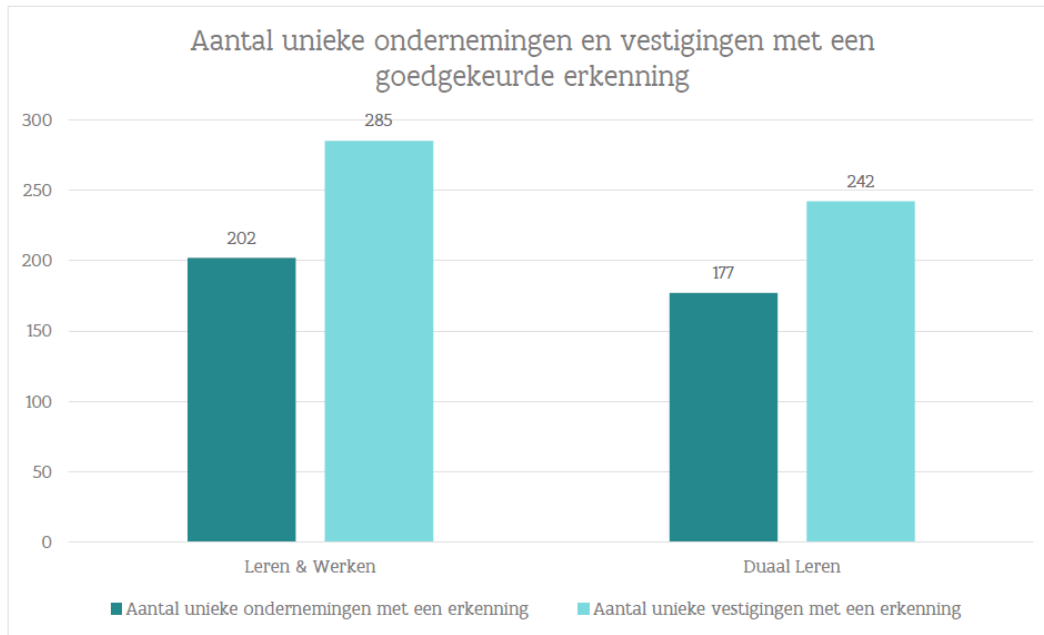

Het aantal leerlingen in ondersteunende projecten is terug te vinden in de grafiek. Er is een daling in het schooljaar 2019-2020. Dit is te verklaren door het feit dat in het schooljaar 2018-2019 er nog NAF-trajecten bestonden (Naadloze aansluitende flexibele trajecten). Deze werden na 2018-2019 overgeheveld naar de welzijnstrajecten die onder Kans vallen.

Elke onderneming, elke werkgever, die zich wil inschakelen in het systeem duaal leren moet een erkenning aanvragen. Deze erkenning moet worden aangevraagd bij de Dienst Onderwijs Vlaanderen. Dit is een complex systeem voor Brusselse bedrijven. Een Brussels bedrijf moet zijn erkenning in Vlaanderen aanvragen, maar de premies waar de werkgever en de jongeren recht op hebben, moeten worden aangevraagd bij Actiris.

Na het toelichten van de grafieken legt de spreker de nadruk op de drempels die er bestaan met betrekking tot duaal leren. Algemeen is er een negatief imago. Er lopen ook dingen mis tussen de afstemming van het onderwijs op de arbeidsmarkt. Net zoals er een *mismatch* is tussen de noden van de arbeidsmarkt en het onderwijsaanbod.

De afstemming tijdens het leerproces en de verwachtingen van de leerlingen vormen ook drempels.

Er is nood aan TSO-profielen. In Brussel zijn er te weinig scholen met een TSO-aanbod.

Een jongere die start in duaal leren moet binnen de 20 dagen een leerwerkplek vinden. Indien dit niet lukt, kan het verlengd worden met 20 dagen. Maar als de jongere geen werkplek vindt, zal hij moeten terugkeren naar een voltijdse studierichting op de school.

Voltijdse scholen zijn ook afwachtend. Er is een grote investering, maar weinig *return*.

De heer Fouad Ahidar (one.brussels-Vooruit), mevrouw Bianca Debaets (cd&v) en mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld) stellen zich vragen bij het bereiken van de jongeren. Worden ze op de juiste manier op de hoogte gebracht van de beschikbare werkplaatsen?

De heer Vincent Verrydt beaamt dat dit een probleem is. Er zijn 240 beschikbare plaatsen waarvan de jongeren op de hoogte moeten worden gesteld. Zowel de sectoriële partners als de scholenkoepels, de leerkrachten en de directies zullen een rol hebben om de informatie tot bij de leerlingen te brengen.

Momenteel zitten er 65 jongeren in het systeem en zij hebben hun plaats. Wat zal er gebeuren als er meer jongeren willen instromen? Gaan zij weten waar er vrije plaatsen zijn?

Onderwijs Vlaanderen weet welke plaatsen er zijn, want zij erkennen de werkplaats.

Andere drempels kunnen zijn: de werkgevers, onbekend is onbemand, een leerling of leerlingen met het verkeerde profiel en ten slotte, de administratieve lasten.

Aan Franstalige kant in Brussel bestaat er geen systeem zoals duaal leren. Dit maakt het voor een Brusselse werkgever dubbel zo ingewikkeld. Hij krijgt misschien een jongere uit het Franstalig onderwijs die via Formation en Alerance leren en werken komt doen. Daarnaast is er een jongere uit het Nederlandstalig onderwijs die in duaal leren zit. Beide jongeren hebben verschillende erkenningen en verschillende subsidies. Dit maakt het allemaal complexer voor de werkgevers.

Andere problemen specifiek in Brussel zijn de overlapping van de Gewest- en Gemeenschapsbevoegdheden, het zwak taalniveau Nederlands, de mobiliteit en het te groot aanbod aan ASO.

Binnen het Brusselse werkveld zijn met betrekking tot duaal leren volgende partners betrokken: Tracé Brussel vzw, scholen (voltijds en CLW's), partnerorganisaties (Arktos, Groep Intro, Jes, Profo), Actiris en de sectorale partnerschappen. Deze sectorale partnerschappen kunnen een cruciale rol spelen in de relatie tussen werkgevers en jongeren.

Ten slotte, wil de spreker het hebben over de toekomst. Inzetten op een versterkte samenwerking tussen onderwijs en sectoren. Deze samenwerking is nodig op meso- en microniveau.

Scholen moeten meer ondersteund worden in de uitbouw van het duaal leren.

Het imago van duaal leren moet verbeterd worden. Via promotie, informatiedeling en bewustwording moet duaal leren door alle betrokken actoren gedragen worden als een positieve, evenwaardige leerweg.

Er moet veel aandacht gaan naar de meest kwetsbare leerlingen die niet terechtkunnen in het voltijds onderwijs, maar ook niet in het duaal leren.

De verschillen tussen de *incentives* voor werkgevers in Vlaanderen en Brussel gelijktrekken.

Uitgebreid wetenschappelijk onderzoek voeren naar duaal leren in Brussel.

Om te eindigen wil de gastspreker de bal terugkaatsen naar de raadsleden. Wat wordt er gedaan met nieuwe secundaire scholen? Hoe komen tot een betere afstemming tussen onderwijspartners bij de inrichting van duale studierichtingen en het beter organiseren met een link naar de arbeidsmarkt?

Het hoger onderwijs is ook gestart met de uitrol van duaal leren. Hoe kan er op Brussels niveau voor worden gezorgd dat leerlingen, die in een duale richting zitten op secundair niveau, eventueel kunnen doorstromen naar een duale richting op hogeronderwijsniveau. Hoe kan de link tussen de duale opleidingen SO en HO gemakkelijk worden gefaciliteerd?

2. Bespreking

Commissielid Khadija Zamouri (Open Vld) wil eerst iets verduidelijkt krijgen. Leren en werken op de werkvloer bestaat uit het krijgen van een opleiding bij een werkgever. Wat is het verschil tussen duaal leren en leren en werken? Zit het verschil in het feit dat duaal leren tot het schoolsysteem behoort?

Leren en werken is volgens **de heer Vincent Verrydt** het systeem waarbij de leerling leerstof leert op de schoolbanken gedurende 2 dagen in de week; 3 dagen in de week gaat hij wat hij heeft geleerd op school toepassen op de werkvloer bij een werkgever.

Bij duaal leren leert de leerling een deel van de leerstof op school en leert hij ook een deel van de leerstof op de werkvloer. Vandaar dat er veel meer verwacht wordt van werkgevers. Er wordt van hen verwacht dat ze meehelpen om de leerplannen uit te schrijven en dat ze meebepalen wat er op schoolniveau moet worden aangeleerd en wat er op de werkvloer moet worden aangeleerd.

Vlaanderen erkent de werkgevers die een werkplek duaal leren hebben. Het is wel niet gegarandeerd dat die werkgever volgend jaar ook nog een plaats kan aanbieden. De spreker gaat ervan uit dat het op financieel en logistiek vlak veel werk is voor een werkgever. Het aanbieden van een werkplek vraagt een investering van de werkgever.

Leren en werken zit in een uitdooffase. Er is geen zekerheid dat de jongeren die in dit systeem zitten, zullen overschakelen naar duaal leren.

Waarom zouden ze niet overschakelen naar duaal leren? Is de reden dat het bij duaal leren om een initiatief van de school gaat, vraagt **commissielid Khadija Zamouri (Open Vld)**. Hoe helpt Tracé Brussel jongeren bij het systeem duaal leren?

De heer Vincent Verrydt verduidelijkt dat Tracé Brussel voor duaal leren niet rechtstreeks met jongeren werkt. Tracé Brussel helpt wel jongeren die zich wenden tot de leerwerkwinkel.

Tijdens de toelichting werd vaak gezegd dat er te weinig technische studierichtingen zijn in Brussel. **Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld)** vraagt aan welke studierichtingen er een gebrek is in Brussel.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v) heeft reeds in de Raad vragen gesteld over duaal leren. De aanleiding hiervan was een krantenartikel over het falen van duaal leren.

Ze was aangenaam verrast dat er 75 mogelijke studierichtingen in Brussel m.b.t. duaal leren bestaan, weliswaar niet allemaal operationeel. Bestaat er een lijst van de beschikbare richtingen? De voorbeelden die werden gegeven, leken zich vooral te situeren binnen het beroepsonderwijs. Het is interessant te weten wat jongeren kunnen volgen binnen het technisch onderwijs.

Daarnaast was de spreker verbaasd dat de scholen niet altijd goed op de hoogte zijn van de beschikbare plaatsen. Onderwijs Vlaanderen erkent werkgevers, dus zij kunnen deze informatie toch overmaken aan de scholen. Hoe komt dat dit niet gebeurt?

Het is misschien een verkeerde gedachte, maar mevrouw Bianca Debaets heeft het gevoel dat het vooral jongens zijn die zich aanmelden voor duaal leren. Zijn er voldoende richtingen voor meisjes beschikbaar?

Kan er bijkomende uitleg worden geven over het verschil tussen een stagepremie en een mentorpremie? Is er een verschil tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaams Gewest?

Mevrouw Bianca Debaets heeft gelezen dat de reden waarom bedrijven worden geweigerd te maken heeft met het feit dat ze niet over de nodige bedrijfsuitrusting beschikken. Is dit de hoofdreden van weigering?

Ten slotte, vraagt ze wat er aan het College kan worden gezegd om ervoor te zorgen dat duaal leren gestroomlijnder en makkelijker verloopt.

Een bekendmakingscampagne is al een goed idee want veel leerlingen kennen de opties niet, bedrijven ook niet. Dergelijke campagne kan het College al uitvoeren.

Mevrouw Soetkin Hoessen (Groen) wil graag terugkomen op de drempels waarover de heer Vincent Verrydt sprak. In zijn tussenkomst had hij het over de *incentives* die worden voorzien vanuit de Vlaamse en Brusselse overheid. Kan dit verder toegelicht worden?

Welke oplossingen raadt de gastspreker aan om het onevenwicht tussen het Vlaams en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tegen te gaan? Hoe kan een gelijke behandeling van bedrijven en studenten worden nagestreefd?

Welke acties moeten er worden ondernomen zodat de reeds bestaande stageplaatsen niet verdwijnen? Wat beveelt de gastspreker concreet aan?

In studies wordt ook gekeken naar Brussel. **De heer Gilles Verstraeten (N-VA)** vraagt of er ook cijfers beschikbaar zijn over de andere centrumsteden. Misschien kan hieruit worden afgeleid wat er anders is in Brussel of wat er in Brussel moet veranderen.

Het raadslid vindt het cijfer van Nederlandstalige werkgevers dat meewerken aan duaal leren goed meevallen, hoewel het ondernemersklimaat in Brussel niet per se een 1-op-1-reflectie is van de democratie van de stad. Wordt er rekening mee gehouden dat er voldoende Nederlandstalige werkgevers bereid worden gevonden mee te werken aan het project?

Er zijn 30 ingerichte trajecten met 78 studierichtingen. Dit is heel veel. Hoe verhouden deze trajecten en studierichtingen zich tot mekaar? Kan hier wat extra uitleg over worden gegeven?

Bij de doorstroming van leren en werken naar duaal leren, gaan er mensen afvallen. Deze afvallers zullen volgens de heer Vincent Verrydt misschien richting Buso worden geduwd of zelfs misschien helemaal uit de boot vallen. Hoe komt het dat leren en werken voor een bepaalde groep jongeren wel gaat, maar duaal leren niet zal werken? Heeft dit met flexibiliteit te maken of is er slechte informatie? Of zijn er elementen uit het traject duaal leren die voor bepaalde jongeren te hoog gegrepen zijn? Was leren en werken misschien laagdrempeliger?

Er zijn werkgevers genoeg, maar niet genoeg leerlingen. De heer Gilles Verstraeten had graag vernomen wat de reden hiervoor is.

Ten slotte, zegt het raadslid dat het duidelijk is dat er in de implementatie een kink in de kabel zit. Waar in de kabel zit deze kink?

Het zijn de scholen zelf die beslissen welke studierichtingen ze aanbieden, verduidelijkt **de heer Vincent Verrydt**. Het enige wat kan worden gedaan, is scholen zo goed mogelijk informeren wat de vraag op de arbeidsmarkt is en hoe de studierichtingen hier voor een deel aan kunnen beantwoorden.

De gastspreker heeft geen zicht op de criteria die bepalen of een werkgever in aanmerking komt voor het project duaal leren. Het is een standaardprocedure die wordt toegepast. De erkenning gebeurt op Vlaams niveau, maar Brusselse werkgevers die een subsidie willen aanvragen, moeten daarvoor bij Actiris zijn. Voor sommige werkgevers is het een complexe procedure waardoor ze vaak afhaken.

Daarnaast is de gastspreker bang dat de leerlingen die nu in het systeem leren en werken zitten zich niet gaan kunnen vinden in het systeem duaal leren. Ze gaan zich niet kunnen vinden in een voltijds schoolsysteem. Er zijn veel jongeren die schoolmoe zijn. Die krijg je niet meer terug naar de schoolbanken. Ze willen veel liever op de werkvloer vertoeven en hiervoor is leren en werken een ideaal systeem. Bij duaal leren moeten de jongeren terug voltijds naar school om iets te leren en daarnaast gaan ze iets leren bij een werkgever. De opleiding duaal leren heeft een andere verwachting die scholen en werkgevers naar de leerlingen toe hebben. Er worden andere capaciteiten vereist. De spreker vreest dat niet alle 500 leerlingen die nu in het systeem leren en werken zitten, de capaciteit hebben om te kunnen meedraaien in het voltijdse systeem.

Er zitten momenteel 540 leerlingen in het systeem leren en werken; 40 leerlingen hebben een voltijds engagement met een werkgever. Dat is niet veel. Al de andere leerlingen hebben ofwel geen werkplek gevonden of ze zitten in een voortraject. In het duaal systeem is er minder flexibiliteit.

Belangrijk is dus dat de jongeren van dichtbij worden opgevolgd om te kijken waar de jongeren na de omschakeling van het systeem terecht komen. Er moet zoveel mogelijk schooluitval worden voorkomen.

Er werden enkele vragen gesteld over het gebrek aan TSO-scholen in Brussel. Er zijn volgens de gastspreker wel veel studierichtingen in Brussel met doorstromingsmogelijkheden.

Waarom de scholen niet op de hoogte worden gebracht van de beschikbare plaatsen bij werkgevers, weet hij niet. Uit onderzoeken blijkt inderdaad dat het informeren en communiceren over het systeem duaal leren nog niet naar behoren verloopt.

Wat betreft de vergoeding van de jongeren is er een verschil tussen Vlaanderen en Brussel. Leerlingen die een overeenkomst alternerende opleiding hebben en die meer dan 20 uur per week spenderen op een leerwerkplek, krijgen een vergoeding van minimum 534,30 euro en maximum 635,60 euro. Alles hangt af van hun graad en of ze deze succesvol hebben beëindigd. Daarnaast krijgen leerlingen onder 18 jaar en die in Vlaanderen wonen een startbonus en jongeren die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wonen, krijgen een jongerenpremie. Dit gaat over een bedrag van 500 euro dat maximum 3 keer kan worden aangevraagd.

Voor de werkgevers, die in Vlaanderen zijn gevestigd, is er een stagebonus die voor de 1ste en 2de toekenning 500 euro bedraagt en voor de 3de 750 euro. Voor de werkgevers in Brussel is er een mentorpremie van Actiris die 1.750 euro per leerling bedraagt. Beide overheden hebben hun bedragen ten tijde van de coronacrisis aangepast.

Een belangrijke taak voor Tracé Brussel is zorgen dat de informatie doorstroomt naar de werkgevers, de sectorfondsen en de scholen.

Daarnaast zijn er regelmatig contacten met andere centrumsteden betreffende duaal leren om zoveel mogelijk informatie uit te wisselen en om van elkaar te kunnen leren.

Vervolgens legt de gastspreker uit dat een standaardtraject van duaal leren wordt uitgeschreven op Vlaams niveau. Vervolgens zullen de scholen, samen met werkgevers, een leerplan schrijven. Indien er richtingen zijn waarvoor geen enkele leerling zich inschrijft, heeft de school de vrijheid om deze studierichting af te voeren.

Er zijn veel te weinig leerlingen in het systeem duaal leren, maar het aantal blijft ieder jaar stijgen. Het is belangrijk dat de ingeslagen weg wordt gevolgd en dat scholen blijvend worden geïnformeerd over het systeem en de mogelijkheden ervan. De scholen moeten zoveel mogelijk *tools* aangereikt krijgen om duaal leren in te richten.

Het gebrek aan leerlingen is niet alleen in Brussel problematisch. In Vlaanderen is het aantal leerlingen dat ingeschreven is in het systeem duaal leren ook niet zo hoog als men zou willen.

Belangrijk voor Tracé Brussel is dat er steeds wordt ingezet op de informatiedoorstroming naar de partners, naar de scholen, maar ook naar de sectorfondsen zodat iedereen weet wie waar mee bezig is.

Verder zal Tracé Brussel zich focussen op de uitrol van duaal leren in het hoger onderwijs.

Commissielid Khadija Zamouri (Open Vld) vraagt of met betrekking tot het sensibiliseren van jongeren het misschien een optie kan zijn dat jongeren via vakantiejobs al bij die gedetermineerde werkgevers terechtkomen. Na de vakantiejob kan de jongeren dan bij dezelfde werkgever een traject starten.

Hoe ervaren bedrijven een duaal leertraject dat ze reeds hebben afgelegd met jongeren? Is er sprake van een terugkoppeling, feedback naar de scholen toe?

Het traject leren en werken dooft uit en het onderwijs heeft alles terug in handen genomen. De spreker vindt in haar ogen dat het onderwijs de verkeerde instelling hiervoor is.

De gastspreker spreekt over duaal leren in het hoger onderwijs. Zit men daarmee niet in het vaarwater van de sociale economie?

Het grote verschil met de projecten inzake de sociale economie is volgens **de heer Vincent Verrydt** het feit dat jongeren die het traject duaal leren volgen nog in het secundair of hoger onderwijs zitten. Personen die in een traject van de sociale economie zijn gestapt, zijn geen studenten meer, maar werkzoekenden die een beroepsopleiding volgen.

Tracé Brussel begeleidt reeds jongeren individueel bij hun zoektocht naar een vakantiejob. De jongeren die om advies, raad, hulp enz... komen vragen, zijn de meest kwetsbare jongeren. Ze vinden zelf geen vakantiewerk en starten dus eigenlijk al met een achterstand. Tracé Brussel heeft relatief veel werk in het begeleiden van deze jongeren door hen een correct CV te laten opstellen, de meest praktische taken aan te leren zoals bv. de telefoon opnemen enzovoort. De gastspreker weet niet of het ideaal is om de jongeren op deze manier aan duaal leren te koppelen. Het is misschien wel een manier om de werkgevers te sensibiliseren en warm te maken voor het traject duaal leren. Maar het probleem is en blijft dat er ook te weinig werkgevers in Brussel hun deuren openstellen voor vakantiewerkers. Tracé Brussel heeft meer vragen van jongeren naar een vakantiejob dan dat er beschikbare plaatsen zijn.

Commissielid Gilles Verstraeten (N-VA) vraagt of er te weinig beschikbare plaatsen zijn voor jobstudenten of is er een probleem met de profielen van de jongeren waardoor de werkgevers het gewoon niet zien zitten om studenten aan te werven.

Zes jaar geleden werd volgens **de heer Vincent Verrydt** een colloquium georganiseerd met de Franstalige partner van Tracé Brussel en de Sociaal Economische Raad om te zien waar de knelpunten liggen. Waarom worden er zoveel jongeren begeleid, maar toch zijn er voor hen geen beschikbare werkplaatsen? Uit het overleg met de werkgevers bleek dat het voor een werkgever makkelijker is om een vakantiejob te laten invullen door een kind van een werknemer. Het is heel moeilijk om bedrijven te overtuigen om kansen te geven aan jongeren die niet over het juiste netwerk beschikken.

Belangrijk in het hele verhaal inzake duaal leren is de optimale communicatie naar alle partners toe.

3. Regeling van de werkzaamheden

Het voorstel om een studiebezoek aan Noorwegen te organiseren, wordt na diepgaander onderzoek geannuleerd. Er zal nagegaan worden welke stad op het vlak van onderwijskwaliteit, leerlingentekorten... vergelijkbaar is met Brussel.

De Diensten bereiden ondertussen wel een studiebezoek naar Luxemburg voor met betrekking tot het meertalig onderwijs in dit land.

De verslaggever,
Khadija ZAMOURI

De voorzitter,
Gilles VERSTRAETEN
